

Conducerea si legarea coardelor la vita de vie

Descriere imagine:

La executarea taierilor trebuie sa se tina cont de o serie de principii teoretice care deriva din particularitatile biologice ale vitei de vie

Legarea coardelor este necesara deoarece vita de vie, fiind o liana, are tesaturile mecanice slab dezvoltate si nu-si poate sustine portul ridicat, mai ales sub greutatea strugurilor si a frunzelor.

Legarea coardelor (cercuitul) se executa dupa taierea de rodire, în perioada plânsului, când elasticitatea acestora este maxima. Legarea coardelor trebuie încheiata până la umflarea vizibila a mugurilor, deoarece, în acea perioada, acestia sunt foarte sensibili la scuturare. Daca lucrarea nu a putut fi terminata până la umflarea mugurilor, ea se amâna până când lastarii au 3-5 cm, faza în care ei sunt mai rezistenti la scuturare.

Prin conducerea si legarea coardelor în diverse forme si pozitii se urmareste:

- ? reglarea cresterii si fructificarii, dirijând coardele astfel încât sa existe conditii prielnice pentru pornirea si cresterea lastarilor de pe toata lungimea coardei sau numai de pe o anumita portiune a acesteia;
- ? asigurarea conditiilor favorabile pentru aerisire si utilizarea eficienta a luminii;
- ? usurarea aplicarii celorlalte verigi tehnologice (lucrarile mecanice, erbicidarea, efectuarea tratamentelor împotriva bolilor si daunatorilor, etc.).

De obicei, coardele de rod se orienteaza pe directia rândului, cu exceptia pergolei rationale, care presupune conducerea coardelor în patru directii opuse dupa axele de coordonate.

Înăltimea la care sunt conduse coardele este diferita, în functie de forma de conducere a vitei de vie, de la 60 cm la vitele conduse în forme joase, la 70-80 cm la vitele conduse în forme semiînalte, până la 100-120 cm la formele înalte sau chiar 200-220 cm la pergola rationala.

În functie de scopul urmarit, la vita de vie coardele se pot dirija în mai multe forme si pozitii:

Vertical ascendent

Legarea și conducerea coardelor vertical ascendent este puțin folosită în practică, utilizându-se mai ales la tăierile de formare și în culturile practicate de către amatori. Această poziție dată coardelor prezintă dezavantajul că, sub influența fenomenului de polaritate, se dezvoltă intens lăstarii situați spre vârful coardelor și adeseori mugurii situați spre baza coardei nici nu pornesc în vegetație. În acest mod, elementele de rod se îndepărtează rapid de butuc sau cordon, cauzând degarnisirea butucului.

Oblic ascendent

Această poziție determină o reducere a polarității, favorizând creșterea unui număr mai mare de lăstari, pe măsură ce poziția coardei se apropie de orizontală. Totuși, procesele de creștere și fructificare se desfășoară într-un mod asemănător conducerii vertical ascendentă. Coardele se conduc oblic ascendent în cazul tipurilor de tăiere cordon Lenz-Moser și cordon Cazenave.

Orizontal

Prin conducerea orizontală a coardelor se realizează condiții asemănătoare de hranire, iluminare și aerare pentru toți mugurii de pe coarde, lăstarii cresc uniform, iar procesele de creștere și fructificare sunt normale. Prin conducerea orizontală a coardelor coacerea strugurilor este uniformă, iar gradul de maturare a lemnului anual este corespunzător. De asemenea, tendința butucului de a se depărta de sol este limitată, deoarece, prin conducerea orizontală a coardelor, lemnul de rod pentru anul următor se găsește chiar la baza coardelor.

Oblic descendent

Pe coardele conduse oblic descendent, baza coardelor este situată mai sus, în plan vertical, fiind influențată mai puternic de polaritate. Din acest motiv, dezmușuritul, creșterea lăstarilor, maturarea lemnului sunt mult mai intense la baza coardelor anuale, comparativ cu vârful acestora.

Pe coardele conduse în această poziție, se formează lăstari viguroși spre baza acestora, iar pe măsură ce apropiem de vârf, creșterile sunt tot mai reduse. Creșterea lăstarilor mai viguroși la baza coardelor reprezintă un avantaj pentru viticultor, oferindu-i posibilitatea de a reține la tăierile de rodire primele două coarde situate la baza coardei de doi ani.

Vertical descendent

Acest tip de conducere se întâlnește la tipul de tăiere cordon Sylvoz, iar procesele de creștere și rodire sunt asemănătoare cu cele de pe coardele conduse oblic descendent, diferențierile dintre baza și vârful coardei fiind totuși mai pronunțate. Și în acest caz, elementele necesare rodirii sunt asigurate de creșterile anuale de la baza coardelor.

Semicerc

Conducerea coardelor sub forma de semicerc este cea mai raspândita forma de conducere. Ea favorizeaza cresterea mai puternica a lastarilor situati pe portiunea superioara a semicercului.

Cerc

Aceasta forma de conducere este practicata în unele podgorii din Transilvania si Banat, permitând o utilizare mai buna a spatiului aerian si realizând un echilibru între crestere si fructificare. Si la acest tip de conducere sunt favorizati lastarii situati pe portiunile superioare ale coardelor.

Dintre elementele de rod situate pe butuc, numai coardele necesita conducerea si legarea, cepii si corditele se autosustin, nefiind necesara nici o interventie.

Pentru legarea coardelor se folosesc: rafia, liberul topit de tei, deseuri de la fabricile textile, salcia etc.

În cazul viilor sustinute pe spalier, coardele se împart în doua parti, jumatate legându-se într-o parte a butucului, iar cealalta jumatate în cealalta parte, fara a se încrucisa deasupra butucului. În locul unde coardele întâlnesc prima sârma a spalierului, se face prima legatura, dupa care coarda se arcuieste sau se paliseaza orizontal pe sârma spalierului si se executa a doua legatura spre vârful coardei, la 10-15 cm departare de aceasta.

Coardele lungi se leaga orizontal pe trei locuri. La taierea Guyot clasic, în cazul în care sunt mai multe coarde, unele se leaga pe prima sârma, iar altele pe sârma a doua. Nu este permisa legarea coardelor în manunchiuri. La un loc se leaga una, maximum doua coarde.

În cazul conducerii coardelor sub forma de cerc sau semicerc, prima legatura se face la locul de curbură a coardei, iar a doua la vârful coardei.

Articol publicat în revista Ferma nr. 2(46)/2007

Alin Dobrei